

Päivähoidon aloitus Jyväskylän English Playschoolissa vanhempien kuvaile- mana

Lea Ahlqvist

Opinnäytetyö
Huhtikuu 2018
Sosiaali-, terveys- ja liikunta-ala
Sosionomi (AMK), sosiaalialan tutkinto-ohjelma

Tekijä(t) Ahlqvist, Lea	Julkaisun laji Opinnäytetyö, AMK	Päivämäärä Huhtikuu 2018
	Sivumäärä 45	Julkaisun kieli Suomi
		Verkojulkaisulupa myönnetty: x
Työn nimi Päivähoidon aloitus Jyväskylän English Playschoolissa vanhempien kuvailemana		
Tutkinto-ohjelma Sosiaalialan koulutusohjelma		
Työn ohjaaja(t) Timo Hintikka & Kristiina Juntunen		
Toimeksiantaja(t) Jyväskylän English Playschool; International Language Schools Ky		
Tiivistelmä <p>Lapsen päivähoidon aloitus on merkittävä askel niin lapsen kuin vanhempienkin elämässä. Siirtymävaiheessa lapsi tarvitsee sekä vanhempiensa että päiväkodin työntekijöidenkin tukea ja ohjausta, jotta lapsi voisi sopeutua uuteen päiväkotiin mahdollisimman hyvin.</p> <p>Opinnäytetyön tarkoituksena oli selvittää hyviä käytäntöjä päivähoidon aloitukseen liittyen, selvittää monikulttuurisen varhaiskasvatuksen erityispiirteitä sekä selvittää kasvatuskumppanuuden periaatteita. Tarkoituksena oli myös selvittää haastatteluilla, millaiseksi vanhemmat kuvailevat päivähoidon aloitusta Jyväskylän English Playschoolissa. Opinnäytetyön yhteistyökumppanina toimi Jyväskylän English Playschool. Opinnäytetyön menetelmä oli laadullinen ja aineisto kerättiin vanhempien haastatteluilla. Haastatteluista toteutettiin yhteensä kolme.</p> <p>Opinnäytetyössä esitellään neljä (4) hyvää käytäntöä päivähoidon aloitukseen liittyen. Käytännöt ovat tutustumiskäynti perheen kotiin, omahoitajuus, aloituskeskustelu ja tutustumisjakso. Näistä käytännöistä Jyväskylän English Playschoolissa vanhempien kuvailun mukaan toteutuu aloituskeskustelu ja tutustumisjakso. Tulosten mukaan vanhemmat ovat tyytyväisiä Playschoolissa järjestettävään tutustumisjaksoon. Vanhemmat toivoisivat kuitenkin, että heille olisi järjestetty monipuolisempi ja tarkempi aloituskeskustelu.</p> <p>Kasvatuskumppanuuden toteutuminen hoidon aloituksessa oli vanhemmille vaikeasti määriteltävä asia, koska kaikille haastateltaville kasvatuskumppanuuden käsite oli vieras. Opinnäytetyössä tuli ilmi, että kasvatuskumppanuus toteutuu päivittäin keskusteluissa vanhempien ja Playschoolin työntekijöiden välillä. Haastatteluista kaikki toivoivat paljon palautetta lapsen päivästä ja käyttäytymisestä hoitopäivän aikana.</p>		
Avainsanat (asiasanat) päivähoito, aloitus, varhaiskasvatus, kasvatuskumppanuus		
Muut tiedot		

Author(s) Ahlqvist, Lea	Type of publication Bachelor's thesis	Date April 2018 Language of publication: Finnish
	Number of pages 45	Permission for web publication: x
Title of publication The start of daycare in the English Playschool of Jyväskylä described by the parents		
Degree programme Degree programme in social services		
Supervisor(s) Hintikka, Timo & Juntunen, Kristiina		
Assigned by English Playschool of Jyväskylä; International Language Schools Ky		
Abstract <p>The start of day-care is a significant milestone for children as well as their parents. In the transitional period, the child needs the support and guidance from both parents and from the day-care staff in order to adjust to the new kindergarten.</p> <p>The purpose of the study was to examine good practices related to the start of day-care. Moreover, the aim was to study the special features of multicultural early childhood education and the principles of early childhood education and care partnership. The purpose was also to conduct interviews on parents' views on the start of day-care in the English Playschool of Jyväskylä. The study was implemented in cooperation with the English Playschool of Jyväskylä. The study was qualitative. The data for the study was collected with interviews. Three interviews were conducted for the study.</p> <p>The study found four (4) good practices regarding the start of day-care. The practices were visiting the family's home, assigning a personal day-care employee for the child, an initial discussion meeting and an introductory period in the day-care centre. The parents described that the initial discussion and the introductory period were provided by the English Playschool. According to the study, the parents were satisfied with the introductory period provided by the Playschool. The study also showed that the parents would have wanted a more diverse and more precise initial discussion.</p> <p>The parents had difficulties with defining the concept of early childhood education and care partnership because they did not know the concept. Still, the study showed that early childhood education and care partnership was visible in the daily discussions between the parents and the staff. All the interviewed parents hoped for plenty of information about the child's day in day-care as well as about the child's behaviour during the day.</p>		
Keywords/tags (subjects) day-care, initiation, early childhood education, early childhood education and care partnership		
Miscellaneous		

Sisältö

1	Johdanto	3
2	Kasvatuskumppanuuden periaatteet ja päivähoiton aloitus	4
2.1	Kasvatuskumppanuuden periaatteet	4
2.2	Päivähoidon aloitus	9
2.3	Päivähoidon aloitukseen liittyvät hyvät käytännöt	10
3	Monikulttuurinen varhaiskasvatus.....	13
3.1	Monikulttuurisen varhaiskasvatuksen erityispiirteet	13
3.2	Kielikasvatus osana monikulttuurista varhaiskasvatusta.....	14
4	Tutkimuksen toteuttaminen ja käytettävät menetelmät	16
4.1	Tutkimuksen tarkoitus ja tavoitteet	16
4.2	Laadullinen tutkimus	16
4.3	Aineiston keruu ja analysointi	16
4.4	Toimeksiantajan ja haastateltavien esittely.....	18
5	Tutkimustulokset.....	18
5.1	Perheiden hakeutuminen Jyväskylän English Playschooliin.....	18
5.2	Hoidon aloituksen käytännöt English Playschoolissa vanhempien kuvailemana	20
5.2.1	Tutustuminen English Playschooliin	20
5.2.2	Lapsen ensimmäiset päivät päivähoitossa Playschoolissa	22
5.2.3	Vanhempien kehitysehdotuksia	25
5.3	Kasvatuskumppanuuden näkyminen hoidon aloituksessa vanhempien kuvailemana	26
5.3.1	Kasvatuskumppanuus hoidon aloituksessa.....	26
5.3.2	Varhaiskasvatussuunnitelma-keskustelu	28
5.3.3	Vanhempien kehitysehdotukset kasvatuskumppanuuden toteuttamiseen.....	29
6	Pohdinta.....	30

	2
6.1 Keskeiset tutkimustulokset	30
6.2 Tutkimuksen eettisyys ja luotettavuus.....	32
Lähteet	34
Liitteet	37
Liite 1. Infokirje haastateltaville suomeksi	37
Liite 2. Infokirje haastateltaville englanniksi	38
Liite 3. Suostumus haastatteluun, suomeksi.....	39
Liite 4. Suostumus haastatteluun, englanniksi.....	40
Liite 5. Haastattelun runko suomeksi.....	41
Liite 6. Haastattelun runko englanniksi.....	42
Kuviot	
Kuvio 1. Kasvatuskumppanuuden periaatteet	6
Kuvio 2. Päivähoidon aloituksen käytännöt	10

1 Johdanto

Varhaiskasvatus on tarkoitettu tukemaan ja täydentämään kotien kasvatustehtävää sekä vastaamaan osaltaan lasten hyvinvoinnista. Lapsen vanhemmat tai muut huoltajat päättävät lapsensa osallistumisesta varhaiskasvatukseen ja päivähoitoon. Päiväkohteissa tapahtuvan pedagogisen toiminnan perustana on työntekijöiden tietämys lapsen oppimisesta, kasvusta ja kehityksestä sekä lapsuuden ainutlaatuisen merkityksen ymmärtäminen. Jokaisen päivähoitossa olevan lapsen tunteminen ja hänen yksilöllisen kehityksensä huomioon ottaminen on aivan yhtä tärkeää. (Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet 2016, 8, 18.)

Lapsen päivähoiton aloitus on merkittävä askel niin lapsen kuin vanhempienkin elämässä. Siirtymävaiheessa lapsi tarvitsee niin vanhempiensa kuin päiväkodin työntekijöidenkin tukea ja ohjausta, jotta lapsi voisi sopeutua uuteen päiväkotiin mahdollisimman hyvin.

Usein lapsi on viettänyt koko siihenastisen elämänsä kotona, tutussa ja turvallisessa ympäristössä tuttujen aikuisten kanssa. Värtö (2014) kuvailee opinnäytetyössään lapsen päivähoiton aloituksen olevan koko perheelle suuri elämänmuutos, koska usein lapsen aloittaessa päivähoitossa, vanhemmat ovat ensimmäistä kertaa erossa lapsestaan pidemmän aikaa. Lapselle päivähoiton aloitus merkitsee uusia, vieraita ihmisiä ja eroa rakkaista vanhemmista väliaikaisesti mutta säännöllisesti. (Värtö, 2014, 10.) Tryyki (2016, 11) kuvaa päivähoiton aloituksen laajentavan lapsen elämänpiiriä ja monimutkaistavan lapsen elämää.

Hoidon aloituksessa kasvatuskumppanuudella on tärkeä merkitys aloituksen onnistumisen kannalta. Kasvatuskumppanuudessa vanhemmat ja päivähoiton henkilöstö sitoutuvat yhdessä toimimaan lapsen parhaaksi niin, että lapsen on turvallista aloittaa hoito. Väestöliiton Ohjaajan oppaan mukaan kasvatuskumppanuus tarkoittaa vanhempien ja päivähoiton henkilökunnan välisiä keskusteluja kasvatuksesta, kasvatuksen tavoitteista ja menetelmistä, hyvästä lapsuudesta, vanhemmuudesta sekä perheen ja päivähoiton tehtävistä. Kasvatuskumppanuuden tavoite on vanhempien näkemysten, mielipiteiden ja toiveiden huomiointi alusta alkaen. Toimivan kasvatuskumppanuuden avulla lapsen on helpompaa sopeutua ja tottua päivähoitoon. (Väestöliitto, Ohjaajan opas.)

Tämän opinnäytetyön aiheena on päivähoiton aloitus vanhempien kuvailemana Jyväskylän English Playschoolissa. Opinnäytetyö on toteutettu yhteistyössä Jyväskylän English Playschoolin kanssa. Opinnäytetyöllä halutaan selvittää, millainen on hyvä päivähoiton aloitus ja mitä hyviä käytäntöjä siihen liittyy. Työllä halutaan myös selvittää monikulttuurisen varhaiskasvatuksen erityispiirteitä sekä kasvatuskumppanuuden periaatteita. Tarkoituksena on selvittää haastatteluiden avulla, millaiseksi vanhemmat kuvailevat päivähoiton aloitusta English Playschoolissa. Haastattelut on toteutettu lokakuussa 2016.

Opinnäytetyö on aiheena ajankohtainen, sillä maahanmuuttajat ovat tällä hetkellä hyvin ajankohtaisia työllisyystilanteen ja pakolaisuudenkin takia. Varhaiskasvatus aiheena on myös ajankohtainen, sillä päivähoitoon ja varhaiskasvatukseen on viime aikoina tullut paljon muutoksia, esimerkiksi uusi valtakunnallinen Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet vuonna 2016.

2 Kasvatuskumppanuuden periaatteet ja päivähoiton aloitus

2.1 Kasvatuskumppanuuden periaatteet

Päivähoiton työntekijöiden ja huoltajien välinen yhteistyö on tärkeää varhaiskasvatuksessa. Tämän yhteistyön merkitys korostuu etenkin siirtymävaiheissa, esimerkiksi lapsen aloittaessa päivähoitossa. Yhteistyön muodot voivat vaihdella lapsen varhaiskasvatus-polun eri vaiheissa. Myönteiset ja kannustavat viestit huoltajille lapsen oppimisesta ja kehityksestä ovat ensiarvoisen tärkeitä. Kasvatuskumppanuudella tarkoitetaan niin henkilöstön ja vanhempien asennoitumista jaettuun kasvatustehtävään, kuin myös kumppanuuden konkreettista organisointia ja sopimista tavalla, joka sopii sekä vanhemmille että henkilöstölle. (Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet, 2005, 31, 33.)

Uudessa, vuonna 2016 julkaistussa valtakunnallisessa varhaiskasvatussuunnitelmassa kasvatuskumppanuudesta puhutaan huoltajien kanssa tehtävänä yhteistyönä (Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet, 2016, 32). Tätä opinnäytetyötä aloitettaessa

yleisempi ilmaus oli kuitenkin kasvatuskumppanuus ja sen vuoksi tässä opinnäyte-työssä huoltajien kanssa tehtävään yhteistyöhön viitataan kasvatuskumppanuus-termillä.

Vanhempien neuvonta, vanhempainkasvatus ja vanhemmuuden tukeminen voidaan nähdä asiantuntijalähtöisinä auttamismalleina, joissa perheen kasvatustavat ja perhe itsessään tulkitaan olevan ammattilaisen tuen, neuvonnan ja ohjauksen tarpeessa. Kasvatuskumppanuudessa taas lähtökohtana on perheiden ja päivähoidon välinen kasvatukseen liittyvä kumppanuus. Näin työntekijän ja vanhemman keskinäinen suhde onkin täysin erilainen. Työntekijä asettuu vanhemman rinnalle luodakseen vanhemmalle tunteen siitä, että henkilöstö ja vanhemmat toimivat yhdessä lapsen parhaaksi. (Kaskela & Kekkonen, 2006, 20.) Kasvatuskumppanuus-ajattelussa asiakas onkin osallisena toiminnassa, eikä sen kohde. Tämän kaltainen yhteistyö tuo työhön uutta ymmärrystä ja muuttaa työn asiantuntijuutta. Asiakastyön vastavuoroisuus muuttaa ammattiauttajan roolia asiakkaan kumppaniksi. (Koski, 2012, 5.)

Kasvatuskumppanuus määriteltiin kuvaamaan tietynlaista yhteistyön muotoa ensimmäistä kertaa vuonna 2002 valtioneuvoston Varhaiskasvatuksen linjauksissa. Termi kasvatuskumppanuus otettiin varsinaisesti käyttöön vuonna 2003 Varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa. (Koski, 2012, 5.)

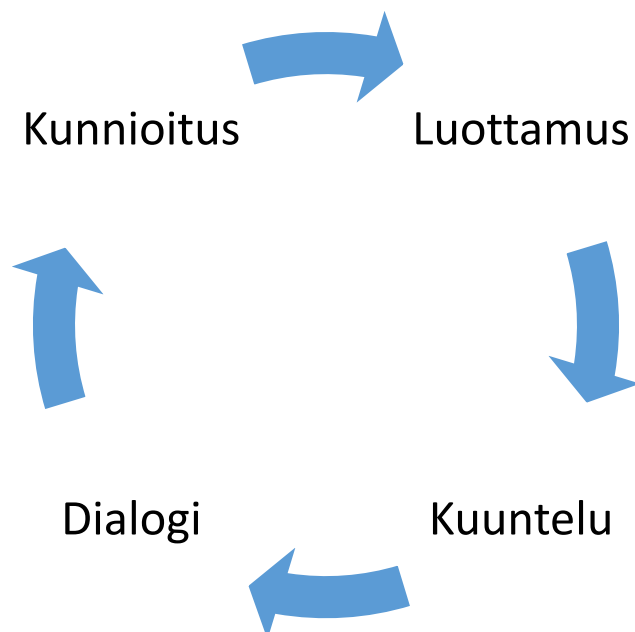
Kasvatuskumppanuus voidaan nähdä prosessina, joka alkaa kun perhe ottaa ensimmäisen kerran yhteyttä päivähoitopaikkaan. Prosessin katsotaan päättyvän, kun lapsi lopettaa päivähoidosta syystä tai toisesta. (Oja, 2015, 11.) Kasvatuskumppanuuden tavoitteena on, että lapsi tulee ymmärrettyä, kannateltua ja nähtyä kokonaisvaltaisesti oman elämänsä kokijana ja toimijana. Onnistuakseen kasvatuskumppanuus tarvitsee sekä henkilökunnan että vanhempien osallisuutta, henkilökunnan vastuuna on kutsua vanhempaa osallisuuteen. (Lamminaho, 2008, 5.)

Kasvatuskumppanuus vaatii onnistuakseen päivähoidon henkilöstön ja vanhempien välistä vuorovaikutusta, jonka tulee olla kannattelevaa ja ratkaisukeskeistä ongelmalähtöisyyden sijaan. Vuorovaikutuksen tulee olla avointa ja tasavertaista, jotta päivähoidon henkilöstö voi toimia lapselle merkityksellisellä tavalla, ottaen huomioon sekä

lapsen kehitystason että vanhempien kasvatuskäsitykset. Lapsi kokee olevansa tärkeä ja hänestä välitettävän huomattessaan, että hänelle tärkeät aikuiset pohtivat kasvatustilanteita toisilleen tukea antaen. (Koski, 2012, 23.)

Päivähoidon henkilöstön ja vanhempien tulee keskustella kasvatustyön arvoista, vastuista ja tavoitteista. Toteutuakseen yhteistyö vaatii henkilöstöltä aktiivisuutta, aloitteellisuutta ja vuorovaikutteisuutta. Yhteistyössä tulee huomioida lasten yksilölliset tarpeet, perheiden moninaisuus sekä vanhemmuuteen ja huoltajuuteen liittyvät kysymykset. (Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet, 2016, 33.)

Varhaiskasvatuslaki määrittää, että yksi varhaiskasvatuksen tavoitteista on yhdessä lapsen ja lapsen vanhemman kanssa toimia lapsen kokonaisvaltaisen hyvinvoinnin ja tasapainoisen kehityksen parhaaksi. Lain mukaan varhaiskasvatuksen tavoitteena on myös olla tukena vanhemmalle tai huoltajalle tämän kasvatustyössä. (Varhaiskasvatuslaki, 36/1973, 2 a §.) Kasvatuskumppanuus on yksi keino toimia edellä kuvatun tavoitteen saavuttamiseksi. Päivähoidon henkilöstö on ensisijaisesti vastuussa siitä, että kasvatuskumppanuus sisältyy luontevasti osaksi lapsen varhaiskasvatusta. Vanhemmille tulee tarjota mahdollisuuksia käydä keskusteluja omasta lapsestaan päivähoidon henkilöstön kanssa sekä kasvatustilanteita yleisellä tasolla muiden vanhempien kanssa. (Koski, 2012, 19.)

Kuvio 1. Kasvatuskumppanuuden periaatteet

Luottamus, kuuntelu, dialogi ja kunnioitus ovat kasvatuskumppanuuden tärkeimmät periaatteet (Salovaara, 2008, 13) (ks. kuvio 1). Luottamus vaatii syntyäkseen yhteisiä kohtaamisia, vuorovaikutusta ja aikaa. Kuuntelu vaatii toteutuakseen turvallisen ja myönteisen ilmapiirin. Dialogisuudella tarkoitetaan keskustelua, jossa ei valita puolta. Dialogissa voidaan luoda asioista yhteinen ymmärrys ja sovittaa yhteen erilaisia tulkintoja vallitsevasta todellisuudesta. Kunnioitusta tarvitaan, jotta voidaan ilmaista toisen arvostamista ja hyväksymistä. (Kaskela & Kekkonen, 2006, 32–38.)

Jo päivähoitosuhteen alussa kasvatuskumppanuuden tarkoituksena on luoda riittävä luottamus myös hankalien asioiden puheeksi ottoa varten (Kaskela ja Kekkonen, 2006, 20). Vanhemman tulee voida luottaa, että hoidossa lapsen tarpeet ja toiveet huomioidaan. Työntekijälle on tärkeää tietää vanhemman kunnioittavan ja arvostavan hänen ammattitaitoaan ja luottavan siihen. Myös työntekijän tulee voida luottaa vanhempaan ja siihen, että vanhempi noudattaa perheen kotona yhdessä sovittuja periaatteita. Kasvatuskumppanuudelle aiheutuu haasteita, jos yhteistyö ei suju tai jompikumpi kumppanuuden osapuolista ei toimi yhteisten sopimusten ja odotusten mukaan. (Lamminaho, 2008, 5.)

Luottamusta tarvitaan erityisesti tilanteissa, joissa vanhemman ja työntekijän näkemykset eivät kohtaa. Ehjän kasvun, kehityksen ja oppimisen perustan turvaaminen yhdessä keskustellen ja sopien on toimivan kasvatuskumppanuuden perusta. Vanhemman tulee voida turvallisin mielin ajatella lastaan tietäen, että lapsi on hyvässä hoidossa ja, että lapsen tarpeita ja toiveita kuunnellaan silloinkin, kun vanhempi itse on poissa lapsen luota. Työntekijän taas tulisi tuntee, että vanhempi arvostaa hänen ammattitaitoaan ja luottaa häneen lapsen kasvattajana. (Kaskela & Kekkonen, 2006, 20.)

Kun vanhempien ja kasvattajien välille on muodostunut luottamus, on helpompaa ottaa puheeksi erityistä huomiota vaativat asiat. Lapsen tarvitessa erityistä tukea työntekijöiden tulee toimia siten, että he ylläpitävät ja vahvistavat vanhempien luottamusta työntekijöiden tahtoon ja kykyyn auttaa lasta ja perhettä. (Kaskela & Kekkonen, 2006, 46–48.)

Kaskelan ja Kekkonen (2006) mukaan kasvatuskumppanuus rakentuu tutustumiskäynnillä ja aloituskeskustelussa, lapsen vastaanotossa ja tutustumisvaiheessa, päivittäisissä kohtaamisissa, kasvatustilanteissa sekä lapsen erityisen tuen tilanteissa. (Kaskela & Kekkonen, 2006, 41–42.) Yksi kasvatuskumppanuuden tehtävistä on myös tukea keskinäistä yhteistyötä vanhempien välillä (Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet, 2005, 31).

Kasvattajan, vanhemman ja lapsen yhteinen vuorovaikutus tapahtuu päivittäisissä kohtaamisissa. On tärkeää ottaa lapsi mukaan näihin keskusteluihin, jotta hän voi kertoa päivästänsä, ajatuksistaan ja tunteistaan. Kasvattajan oma esimerkki rohkaisee vanhempia kysymään, pohtimaan ja puhumaan yhdessä lapsen liittyvistä asioista. Jatkuva, päivittäinen keskustelu vanhempien ja kasvattajien välillä luo tilaa puhua arkipäiväisten asioiden lisäksi myös vaikeammista asioista. Jos vanhempien ja kasvattajien välillä ei ole riittävästi vuorovaikutusta, on vaarana syntyä tulkintoja ja oletuksia lapsesta, perheen tilanteesta, päivähoidosta jne. (Kaskela & Kekkonen, 2006, 44–45.)

Ainakin kerran vuodessa, tarpeen mukaan useamminkin, vanhemmat ja kasvattaja käyvät seikkaperäisemmän, varhaiskasvatussuunnitelma-keskustelun eli vasu-keskustelun lapsesta ja lapsen varhaiskasvatuksesta. (Kaskela & Kekkonen, 2006, 45–46.) Laadittaessa lapselle varhaiskasvatussuunnitelmaa, on vanhempien ja päivähoiton henkilökunnan yhteisellä keskustelulla erityinen asema (Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet, 2016, 33). Varhaiskasvatussuunnitelmien laatimisen yhteydessä keskusteleminen yhdessä kaikkien vanhempien kanssa, on jo vakiintunut käytäntö (Koski, 2012, 20).

Varhaiskasvatussuunnitelma-keskustelut ovat keskeinen kasvatuskumppanuuden toteuttamisen areena ja näissä keskusteluissa kumppanuussuhde joko syvenee tai estyy. Keskustelussa on tärkeää, että vanhempien ja kasvattajan välillä on myönteinen ja kannustava ilmapiiri. Huoli lapsesta tulee kertoa vanhemmille mahdollisimman varhaisessa vaiheessa, havaintoihin perustuen. (Kaskela & Kekkonen, 2006, 45–46.)

Myös varhaiskasvatustuki edellyttää varhaiskasvatussuunnitelman tekemistä lapselle lapsen hoidon, kasvatuksen ja opetuksen tukemiseksi. Lain mukaan vanhempien ja

päivähoidon henkilöstön tulee laatia suunnitelma yhteistyössä. Myös lapsen mielihyvä on kuultava ja otettava huomioon suunnitelmaa tehdessä. Suunnitelman tekoon voivat lain mukaan osallistua myös muut viranomaiset tai asiantuntijat, jotka tukevat lapsen kehittymistä ja oppimista. Laki velvoittaa tarkistamaan suunnitelman vähintään kerran vuodessa. (Varhaiskasvatuslaki, 36/1973, 7 a §.)

2.2 Päivähoidon aloitus

Päivähoidon aloitus on merkittävä asia sekä lapselle, vanhemmille että koko perheelle. Päivähoidon alkaessa uusi päivähoito-ympäristö on lapselle vieras ja lapsi tarvitseekin paljon tukea vanhemmiltaan voidakseen säilyttää turvallisuuden tunteen. Pehmeä lasku päivähoitoon on varsinkin lapselle ensiarvoisen tärkeää. Lapsen sopeutumista päiväkotiin helpottavat päivähoidon henkilökuntaan tutustuminen sekä asteittainen tutustuminen uuteen ympäristöön. (Kurtti, 2012, 8.)

Päivähoidon aloitusta on tutkittu Heinosen ja Kovasen (2013) pro gradu-tutkimuksessa ””Sen naamasta näkyy, että hyvin viihtyy” Lapsen päivähoito aloitus isien näkökulmasta” näkökulmana on siis isien kokemus päivähoito aloituksesta, kun taas tässä opinnäytetyössä se on koko perheen kokemus päivähoito aloituksesta tietyssä päiväkodissa.

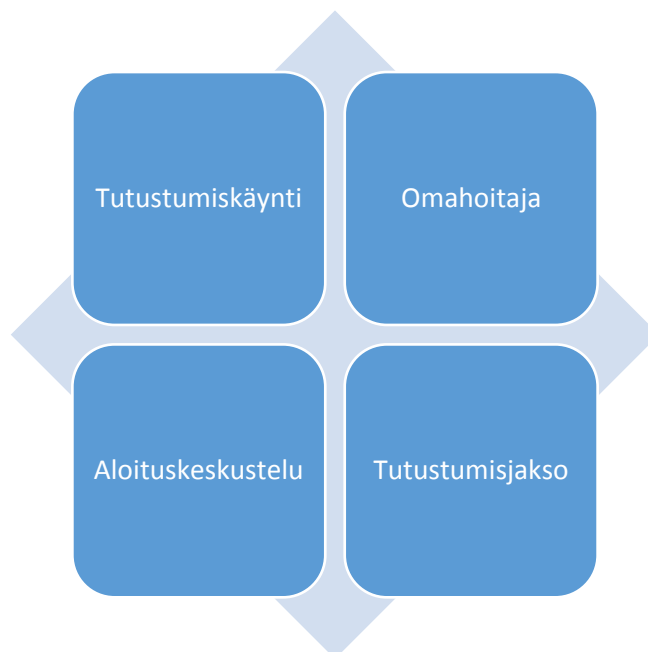
Heinosen ja Kovasen tutkimuksen tarkoituksena on saada selville isien kokemuksia lapsen päivähoito aloituksesta sekä tutkia kasvatusyhteistyötä isien ja päivähoito työntekijöiden välillä päivähoito aloitusvaiheessa. Tavoitteena tutkimuksessa on saada uutta tietoa juuri isien näkökulmasta päivähoito aloituksessa, sillä aihetta ei ole vielä tutkittu paljoa. Tutkimuskysymyksiä tutkimuksessa on kaksi: ”millaisena lapsen päivähoito aloitusprosessi ilmenee perheen arjessa isien näkökulmasta tarkasteltuna?” ja ”millaisia kokemuksia isillä on kasvatusyhteistyöstä lapsen päivähoito aloitusvaiheessa?”. (Heinonen & Kovanen, 2013, 48–49.)

Värtö (2014) tutki opinnäytetyössään alle 3 –vuotiaiden lasten vanhempien kokemuksia lapsen päivähoito aloituksesta Lemminkäisen päiväkodeissa. Opinnäytetyön tarkoituksena oli myös löytää uusia ideoita päivähoito aloituskäytänteisiin. Värtö keräsi aineistonsa kyselylomakkeella. Työstä selvisi, että suurin osa vastaajista koki lapsensa päivähoito aloituksen sujuneen hyvin. Työn aineistosta kävi ilmi, että

päiväkodin henkilökunnan ammattitaito, päiväkodin ilmapiiri, henkilökunnan pysyvyys sekä lapsen isommat sisarukset auttoivat lapsen sopeutumista päivähoiton aloituksessa.

2.3 Päivähoidon aloitukseen liittyvät hyvät käytännöt

Hoitopaikasta riippuen aloitukseen kuuluu yleensä erilaisia käytäntöjä. Tässä kappaleessa esitellään 4 päivähoiton aloitukseen liittyvää käytäntöä. Nämä neljä käytäntöä ovat tutustumiskäynti, omahoitaja-käytäntö, aloituskeskustelu sekä tutustumisjakso (ks. kuvio 2).

Kuvio 2. Päivähoidon aloituksen käytännöt

Joissain päivähoitopaikoissa ensimmäinen tapaaminen perheen ja päivähoiton henkilöstön välillä järjestetään **tutustumiskäynnillä** perheen kotona. Tämän kaltaisella tutustumiskäynnillä keskustellaan päivähoiton aloituksesta, perheen odotuksista ja toiveista, ennakoajatuksista ja kysymyksistä. Tutustumiskäynnin tarkoituksena on antaa perheelle puheenvuoro tutussa kotiympäristössä, jossa heillä on matalampi

kynnys ilmaista odotuksiaan, pelkojaan ja toiveitaan päivähoitoon liittyen. Tutustumiskäynti antaa myös ensi sysäyksen luottamukselliselle kasvatuskumppanuussuhteelle. (Kaskela & Kekkonen, 2006, 41–42.)

Värtö (2014) kuvaa aloituskeskustelua vanhempien puheenvuorona. Keskustelun tarkoituksena on pohtia päivähoiton aloitukseen liittyviä tunteita sekä vanhempien mielikuvia lapsen sopeutumisesta hoidon aloitukseen. (Värtö, 2014, 15.) Tutustumiskäynnillä työntekijän on mahdollista havainnoida lasta tämän kotiympäristössä. Tällä tavoin vanhempien kertoma lapsesta konkretisoituu ja työntekijän ei tarvitse luoda omia mielikuvia kuulemastaan. (Tryyki, 2014, 26.)

Myös **omahoitaja**-käytännöstä voi olla apua lapsen ja perheen yksilöllisessä huomioimisessa. (Kaskela & Kekkonen, 2006, 43–44.) Omahoitajan tarkoituksena on auttaa lasta sopeutumaan pienryhmään ja mahdollisesti myöhemmin hänen tehtävänä on helpottaa lapsen siirtymistä isompaan lapsiryhmään. Omahoitajan tehtävänä on myös huolehtia siitä, että lapsen kasvua, kehitystä ja oppimista havainnoidaan ja dokumentoidaan, esimerkiksi kasvun kansioon. Omahoitajuus onkin tärkeä osa varhaiskasvatusta ja sen tarkoituksena on myös syventää kasvatuskumppanuutta. (Viita, 2013, 16.)

Omahoitaja-käytännön tarkoituksena on, että lapsen omahoitajaksi nimetty työntekijä on mukana mahdollisimman paljon lapsen toiminnoissa hoitopäivän aikana. Alun perin omahoitaja-käytäntö kehitettiin tukemaan alle 3-vuotiaiden lasten hoidon aloitusta. (Tryyki, 2014, 32.) Etenkin päivähoiton aloituksessa omahoitajan tulisi antaa lapselle läheisyyttä ja hoivaa ja vastata lapsen tarpeisiin (Värtö, 2014, 18).

Aloituskeskustelu on mahdollista toteuttaa tutustumiskäynnin yhteydessä perheen kotona tai päiväkodilla. Keskustelun tarkoituksena on tutustua lapseen ja perheeseen, jakaa lasta koskevaa tietoa, sopia lasta koskevista kasvatuskäytännöistä ja rakentaa suhdetta perheen ja päivähoiton välille. Kun vanhempien omat tunteet päivähoiton aloitukseen liittyen selkiytyvät keskustelun aikana, on vanhempien helpompaa auttaa myös lastaan valmistautumaan tulevaa hoidon aloitusta varten. (Tryyki, 2014, 27.)

Kaskela ja Kekkonen toteavat, että lapsen aloittaessa päivähoitoa on hyvä järjestää ensin **tutustumisjakso** yhdessä vanhempien kanssa (Kaskela & Kekkonen, 2006, 43–

44). Tutustumisjaksolla tarkoitetaan aikaa, jolloin vanhemmat ja lapsi ovat tutustumassa lapsen tulevaan hoitopaikkaan. Jakson pituus ja sisältö määritellään lapsen ja perheen toiveiden mukaan, ja niistä voidaan sopia ensimmäisessä tapaamisessa. Vanhempien on tärkeää tietää, että pystyäkseen muodostamaan riittävän turvallisen suhteen, on lapsen tutustumisjakson kestettävä riittävän pitkään, noin kaksi viikkoa. On myös tärkeää, että vanhempi on mukana tutustumassa lapsen kanssa, jotta vanhemman ja työntekijän välinen luottamus voi siirtyä vanhemmalta lapselle. (Värtö, 2014, 16.)

Lasta voi auttaa ymmärtämään ja hallitsemaan omia tunteitaan, kun kasvattaja sanallistaa lapsen tunteita ja puhuu ääneen siitä, mitä nyt tapahtuu ja mitä hän näkee lapsessa tapahtuvan. Tämä ymmärrys ja sensitiivinen kasvattaja auttavat lasta kokemaan turvallisuutta, kiintymystä kasvattajaan ja asettumaan päivähoitoon. (Kaskela & Kekkonen, 2006, 43–44.)

Tutustumisjaksolla lapsi ja vanhempi viettävät aikaa päiväkodilla ja tutustuvat sen arkeen. Tällä tavoin vanhemmat pääsevät näkemään, millaisia lapsen päivät päiväkodissa tulemaan olemaan ja miten lapsen hoivaa koskevista asioista päivähoitossa toimitaan. Usein tutustumisen aikana syntyy tilanteita, joissa vanhempi voi kertoa työntekijöille, miten hoivaan liittyvät asiat kotona hoidetaan. Kun vanhemman ja päivähoiton menetelmät hoivata lasta ovat samankaltaisia, hoivatilanteet ovat lapselle turvallisempia. (Tryyki, 2014, 30.)

Tryyki (2016) kuvailee vanhempien kokemuksia Kellomäen päiväkodissa käytössä olleista aloituskäytänteistä. Opinnäytetyössään Tryyki käsittelee aloituskäytäntöjä kasvatuskumppanuuden näkökulmasta. Työn aineisto kerättiin kyselylomakkeiden ja teemahaastatteluiden avulla. Opinnäytetyöstä tuli ilmi, että vanhemmat toivovat kehittämistä käytäntöjen sisältöön ja riittävyyteen. Vanhempien toiveissa olisi ollut laajempi tutustuminen päiväkodin fyysisiin tiloihin sekä päiväkodin toimintaan. Vanhemmat kokivat, että työntekijät eivät huomioineet lasta riittävästi hoidon aloituksessa. Vanhempien mielestä myöskään lapsen tutustuttaminen päiväkodin toimintaan ei ollut riittävä.

3 Monikulttuurinen varhaiskasvatus

3.1 Monikulttuurisen varhaiskasvatuksen erityispiirteet

Monikulttuurinen varhaiskasvatus liittyy vahvasti Jyväskylän English Playschoolin arkeen, sillä Playschoolissa on asiakkaina lapsia ja heidän vanhempiaan hyvin monista eri kulttuureista ja taustoista. Tässä kappaleessa avataan monikulttuurisen varhaiskasvatuksen erityispiirteitä.

Monikulttuurisen varhaiskasvatuksen päätavoitteena on auttaa lasta saavuttamaan suurempi itseymmärrys ja tarjota lapselle kulttuurisia, etnisiä ja kielellisiä kokemuksia. Erityinen huomio on ennakoluulojen, rasmin, stereotyyppien sekä diskriminaation eli syrjinnän poistamisella. (Halme, Vataja, 2011, 43.)

Varhaiskasvatuslaki turvaa lasten yhdenvertaisia mahdollisuuksia varhaiskasvatukseen, antaa valmiuksia kunnioittaa ja ymmärtää sekä yleistä kulttuuriperintöä että jokaisen lapsen omaa kulttuurista, kielellistä, katsomuksellista ja uskonnollista taustaa ja edistää sukupuolten välistä tasa-arvoa (Varhaiskasvatuslaki, 36/1973, 2 a §).

Päivähoidon yhteisöä voivat myönteisellä tavalla rikastuttaa lasten erilaiset kielelliset ja kulttuurilliset taustat. Kielet, katsomukset ja kulttuurit nivoutuvat osaksi varhaiskasvatuksen kokonaisuutta kieli- ja kulttuuritietoisessa varhaiskasvatuksessa. (Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet, 2016, 47.)

Monikulttuurisessa varhaiskasvatuksessa jokainen perhe tulee kohdata yksilöllisesti. Työntekijöiden tulee ottaa huomioon perheen kulttuuri- ja kielitausta ja suhtautua siihen arvostavasti. Usein työntekijät kokevat, että työskentely monikulttuuristen perheiden parissa tuo omaan ammatillisuuteen rikkautta. Varhaiskasvatuksessa työskentelevillä on yhteinen näkemys siitä, että heidän tehtävänä on olla tukemassa ja ohjaamassa lasten kasvua ja kehitystä. (Pernaa, 2014.)

Sanalla monikulttuurisuus viitataan usein maahanmuuttajiin. Kuitenkin myös Suomen valtaväestössä perheet ovat hyvin erilaisia. Päiväkodin näkökulmasta asiaa tarkastellessa monikulttuurisuus tarkoittaa paljon muutakin, kuin maahanmuuttajuutta. Mo-

ninaisuus voisi joissain tilanteissa olla parempi käsite kuvaamaan perheiden erilaisuutta uskonnon, kielen, etnisyyden tai esimerkiksi sosioekonomisen taustan kannalta. (Pernaa, 2014.)

Suomalaista kulttuuriperintöä, kansalliskieliä sekä yhteisön ja ympäristön kielellistä, kulttuurista ja katsomuksellista monimuotoisuutta arvostetaan varhaiskasvatuksessa. Henkilökunnalla tulee olla tietoa toisista kulttuureista ja erilaisista katsomuksista. Henkilökunnalla tulee myös olla kykyä nähdä katsoa ja ymmärtää asioita eri näkökulmasta ja asettua toisten asemaan, jotta moninaisuuden opettaminen varhaiskasvatuksessa toteutuu. (Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet, 2016, 30.)

Maahanmuuttajataustaisen lapsen osallistuminen varhaiskasvatukseen on ensisijaisen tärkeää, sillä se auttaa lasta oppimaan suomea tai ruotsia luonnollisissa tilanteissa toisten lasten ja aikuisten kanssa. Samalla lasta tulee rohkaista oman äidinkielenä käyttämiseen. (Halme, Vataja, 2011, 10.)

3.2 Kielikasvatus osana monikulttuurista varhaiskasvatusta

Päivähoidossa lapsia tulee rohkaista tutustumaan toisiin kieliin, kulttuureihin ja toisiin ihmisiin. Henkilöstön tulee toimia lapsille mallina erilaisissa kohtaamisissa, joissa kohdataan kieleltään, kulttuuriltaan tai katsomukseltaan moninaisia ihmisiä. Päivähoidon tehtävänä on myös tukea lasta oman kulttuuri-identiteettinsä rakentamisessa. (Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet, 2016, 23.)

Esiopetuksessa lapsen kieli- ja kulttuuri-identiteetin kasvua tulee tukea. Samalla lasta tulee opettaa kunnioittamaan eri kulttuureja ja kieliä. Kaksi – ja monikielisten lasten eri kielten taidon tukeminen on erityisesti tavoitteena esiopetuksessa. (Esiopetuksen opetussuunnitelman perusteet, 2014, 39.)

Osa monikulttuurista varhaiskasvatusta on kielikasvatus. Lapsi kykenee oppimaan kaksi kieltä joko samanaikaisesti eli simultaanisti tai peräkkäin eli sukseksiivisesti. Lapsen on mahdollista oppia ympäristöstään samanaikaisessa kieltenoppimisessa kaksi kieltä ennen kolmea ikävuotta. Hän saavuttaa kaksikielisyyden kuin huomaa matta. Suurin osa lapsista oppii kielet peräkkäin, toisen kotona ja toisen päiväkodissa. Tutkimusten mukaan kriittinen vaihe kielten opiskelulle on 1-2 vuotiailla. Silloin lapsi vasta opettelee kielen käyttötarkoituksia ja kieliympäristön vaihtuminen saattaa

silloin olla haitaksi. Uuteen kieliympäristöön siirtyminen sujuu helpommin noin 4-vuotiaana, kun lapsi hallitsee jo ensimmäisen kielen äänne- ja lauserakenteet. (Halme, Vataja, 2011, 14-15.)

Kaksikielisessä esiopetuksessa tarjotaan tavanomaista esiopetusta monipuolisempaa kielikasvatusta, hyödyntäen lasten herkkyyuskautta varhaiseen kielenoppimisen. Kaksikielisen esiopetuksen tavoitteena on lasten kielitaitoisuuden kehittyminen monikielisessä ympäristössä. (Esiopetuksen opetussuunnitelman perusteet, 2014, 40.)

Varhaiskasvatuksessa kielikasvatusta voidaan toteuttaa myös kielikylpymenetelmän avulla. Kielikylvyllä tarkoitetaan opetusmenetelmää, jota käytetään kielten opettelun apuna lapsille. Kielikylpy perustuu ajatukseen, jossa lapsen uskotaan oppivan kieltä parhaiten vuorovaikutuksessa toisten kanssa. Kommunikoinnista suurin osa kielikylpymenetelmässä tapahtuu vieraalla kielellä. Kielikylvyssä käytetään kielikylpykieltä kommunikaation välineenä arjen toiminnoissa. Kielikylvyssä painotetaan kielen sisältöä enemmän, kuin kielioppisääntöjä. Kielikylpy Suomessa aloitetaan lapsen ollessa päiväkodissa, usein 3-6 – vuotiailla lapsille. (Lammi, 2012, 7.)

Usein kielikylpyä opettavat opettajat, jotka ovat kaksikielisiä. Opettaessaan he käyttävät ainoastaan kielikylpykieltä. Suomessa vakiintunein kielikylvyn muoto on varhainen täydellinen kielikylpy. (Meriläinen & Seikkula-Leino, 2010.)

Varhaisen täydellisen kielikylvyn toimintaperiaate on, että ensimmäisten kahden-kolmen vuoden aikana toiminnassa käytetään pelkästään kielikylpykieltä. Sen jälkeen kielikylpykielen käyttöä vähennetään siten, että seuraavien viiden-seitsemän vuoden kuluttua kielikylpykielen ja äidinkielen välinen suhde tasoittuu suhteeksi 50/50. Tämä suhde kielten opetuksessa säilyy koko lapsen peruskouluajan. Henkilökunta ymmärtää myös lasten äidinkieltä, vaikka he käyttävätkin kaikissa toiminnoissa lasten kanssa kielikylpykieltä. (Lammi, 2012, 7.)

4 Tutkimuksen toteuttaminen ja käytettävät menetelmät

4.1 Tutkimuksen tarkoitus ja tavoitteet

Tämän opinnäytetyön tarkoitus oli selvittää hyviä käytäntöjä päivähoidon aloitukseen liittyen, monikulttuurisen varhaiskasvatuksen erityispiirteitä sekä kasvatuskumppanuuden periaatteita. Tarkoituksena on myös selvittää haastatteluilla, millaiseksi vanhemmat kuvailevat päivähoidon aloitusta Jyväskylän English Playschoolissa.

Tutkimuksen tavoitteena oli selvittää päivähoidon aloituksen hyviä käytäntöjä sekä sitä, millaiseksi vanhemmat kuvailevat päivähoidon aloitusta Jyväskylän English Playschoolissa. Opinnäytetyöllä pyritään vastaamaan tutkimuskysymykseen: ”Millainen päivähoidon aloitus on ollut Jyväskylän English Playschoolissa vanhempien kuvailemana?”

4.2 Laadullinen tutkimus

Tämä opinnäytetyö on toteutettu laadullisella eli kvalitatiivisella tutkimusmenetelmällä. Laadullisella tutkimuksella tarkoitetaan tutkimusta, jonka tarkoituksena on kuvata todellista elämää kuitenkin huomioiden, että todellisuus on moninainen (Hirsjärvi, Remes, Sajavaara, 2009, 161). Tässä opinnäytetyössä pyritään kuvaamaan vanhempien todellisuutta päivähoidon aloituksesta Jyväskylän English Playschoolissa. Laadullisessa tutkimuksessa tulokset raportoidaan sanoin eikä luvuin, kuten määrällisessä tutkimuksessa. Kvalitatiivisella tutkimuksella pyritään kuvaamaan ja ymmärtämään ilmiötä ja antamaan sille mielekäs tulkinta. (Kananen, 2008, 24.) Tässä opinnäytetyössä ei pyritä yleistämään vaan ymmärtämään päiväkodin aloitukseen liittyviä tapahtumia.

4.3 Aineiston keruu ja analysointi

Opinnäytetyön aineisto kerättiin teorian tiedon hankkimisella sekä haastatteluilla. Teoriatietoa tutkimusta varten hankittiin sekä aiemmista tutkimuksista että sosiaalialan kirjallisuudesta. Jokaiselle osallistuvalla perheelle tehtiin

teemahaastattelut. Teemahaastattelulla tarkoitetaan haastattelua, joka etenee valittujen, keskeisten teemojen varassa yksityiskohtaisten kysymysten sijaan. Keskeistä teemahaastattelussa ovat henkilöiden omat tulkinnat käsitellyistä asioista, heidän antamansa merkitykset näille asioille sekä merkitysten syntyminen vuorovaikutuksessa. (Hirsjärvi, Hurme, 2009, 48.)

Opinnäytetyöhön osallistuneet perheet saivat täytettäväkseen suostumuslomakkeen. Lomakkeen myötä työhön osallistuvat antoivat luvan käyttää haastatteluissa ilmiantullutta tietoa tämän työn aineistona. Opinnäytetyön valmistuttua haastattelujen aineisto, suostumuslomakkeet ja infokirjeet hävitetään asianmukaisesti. Tietojen hävittäminen on kerrottu opinnäytetyöhön osallistuneille haastattelutilanteessa ja se lukee myös suostumuslomakkeessa.

Haastatteluissa kysymykset asetettiin kolmen teeman mukaan. Teemat ovat taustatiedot perheestä, hoidon aloitus sekä kasvatuskumppanuus. Jokaisen teemasta esitetään apukysymyksiä, joiden avulla vastaajien voi olla helpompi jäsentää vastauksiaan. Haastattelut nauhoitetaan haastattelutilanteessa. Myöhemmin nauhoitukset litteroidaan. Litterointi tarkoittaa haastattelujen äänitysten kirjoittamista puhtaaksi sanatarkasti (Hirsjärvi, Remes, Sajavaara, 2009, 222).

Litteroidut haastattelut analysoitiin noudattamalla sisällönanalyysin vaiheita (Sarajärvi, Tuomi, 2018, 117–119). Sisällönanalyysillä tarkoitetaan menetelmää, jossa tutkija pyrkii analysoimaan tutkittavaan ilmiöön liittyviä sisältöjä erilaisten sisällöllisten luokittelujen avulla (Seitamaa-Hakkarainen, N.d.). Aineisto on analysoitu teoriaohjaavalla analyysillä. Teoriaohjaavassa analyysissä teoria olla apuna, mutta analyysi ei pohjautu suoraan teoriaan (Sarajärvi, Tuomi, 2018, 109). Aineistoa on myös teemoiteltu. Haastattelun vastausten teemoittelulla tarkoitetaan sitä, että aineistoa järjestetään ja pilkotaan tiettyjen teemojen mukaisesti (Hiltunen, N.d.).

Haastatteluista kaksi toteutettiin suomeksi ja yksi englanniksi. Englanniksi tehdyn haastattelun vastaukset on litteroinnin jälkeen vapaasti suomennettu ja sen jälkeen analysoitu samoin kuin suomenkielisten haastatteluiden vastaukset. Englanniksi tehdyn haastattelun suorat lainaukset on raporttiin tehty englanniksi.

4.4 Toimeksiantajan ja haastateltavien esittely

Opinnäytetyön toimeksiantajana toimi Jyväskylän English Playschool. Playschool sijaitsee Jyväskylän keskustassa. Playschool on perustettu 1995. Playschoolin tarkoituksena on tarjota hoitoa ja kasvatusta 3 – 7 – vuotiaille lapsille. Playschoolissa on kolme ryhmää, joista kaksi on leikkikoulu-ryhmiä ja yksi esikoulu. (English Playschool/Preschool, N.d.)

Playschoolin periaatteena on taata lapsille kehitystä sekä koulutuksessa että sosiaalisissa taidoissa. Playschoolissa puhutaan englantia kaikissa toiminnoissa ja lapsia tuetaan ja kannustetaan englannin oppimiseen. Playschoolissa oppiminen tapahtuu leikkien ja pelien kautta. (English Playschool/Preschool, N.d.)

Opinnäytetyössä haastateltiin vapaaehtoisia Playschoolin asiakkaita, yhteensä kolmea perhettä. Haastattelut toteutettiin lokakuussa 2016. Perheet valikoituivat työhön satunnaisesti: päiväkodin johtaja kertoi muutamalle perheelle mahdollisuudesta osallistua tutkimukseen ja johtaja välitti halukkaiden osallistujien yhteystiedot tutkijalle.

Tähän opinnäytetyöhön osallistui kolme asiakasperhettä. Osallistujista kahdella päivähoiton aloitti heidän ensimmäinen lapsensa, yhden osallistujalla oli ennestään kokemusta päivähoidosta. Yksi haastateltavista oli ulkomaalainen ja kaksi osallistujista oli suomalaisia. Kaikkien osallistujien päivähoito English Playschoolissa alkoi elokuussa 2016.

Myöhemmin tässä raportissa haastateltaviin viitataan kirjaimin A, B ja C.

5 Tutkimustulokset

5.1 Perheiden hakeutuminen Jyväskylän English Playschooliin

Kaikki kolme osallistujaa kertoivat erilaisista syistä hakeutua nimenomaan English Playschooliin. Haastateltava A kertoi harkinneensa ensin Steiner-päiväkotia, mutta päätyi lopulta kuitenkin English Playschooliin sen keskeinen sijainnin vuoksi. A oli

etsinyt myös muita englannin kielisiä päiväkoteja Jyväskylästä, mutta hän ei ollut löytänyt niitä.

”joo eli Jyväskylässä ei sitten tosiaan muita ookaan vielä - et se oli sit aika selvää nii, et ilman muuta sitten se”

A:n mielestä English Playschoolin internet-sivut ovat vanhentuneet ja epäselvät. A toivoisi, että nettisivuja voitaisiin päivittää ja korostaa sivuilla etenkin Playschoolin toimintaa ja erityisyyttä muihin hoitopaikkoihin verrattuna:

”et niistä jotenkin ite oisin kaivannut vähän syvällisempää tietoo, et mikä se ninkun on ja mihin ne niitten opetukset perustuu ja miten se eroo suomalaisesta päiväkodista ja mikä se niitten valtti on ja miks sinne kannattais tulla”

Haastateltava B kertoi, että heille English Playschool oli luonteva valinta sijaintinsa ja etenkin englannin kielen käytön vuoksi. B kertoi, että englannin kielen käyttö päivähoitossa oli heille ensimmäinen vaihtoehto. Englannin kielen käyttö oli heidän perheelleen kätevää ja se toi turvaa, koska kieli oli vanhemmille tuttu. B kertoi myös, että heidän tulevaisuutensa Suomessa on epävarmaa ja sen vuoksi vanhemmat halusivat lapsensa oppivan mieluummin englantia kuin suomea.

”it was our first choice, the language, it was convenient and gives comfort, we can speak to the teachers and to the kids - we are not sure of our future in Finland, so there is not so much point learning Finnish -- we wanted our daughter to learn English early on, because she would learn it anyway”

C kertoi etsineensä tietoa nimenomaan englannin kielisistä päiväkodeista Jyväskylästä netistä. C:n lapset ovat C:n mukaan erittäin kiinnostuneita ja motivoituneita oppimaan englantia ja sen vuoksi englanninkielinen päiväkotitoimi oli C:n mielestä paras vaihtoehto.

”mut lapset on muutenkin kiinnostuneita, paljon ollaan reissattu, ne on kiinnostuneita just siitä kielestä, lapsilla on tosi kova motivaatio oppia -- sillä aattelin et sitä täytyy sitten tukea.”

Haastateltava C kertoi olleensa sähköpostitse yhteydessä English Playschoolin johtajaan ennen päätöstään hakea hoitopaikkaa Playschoolista. C koki positiivisena sen, että johtaja oli helposti ja nopeasti tavoitettavissa ja että hänen saamansa tieto oli monipuolista ja yksityiskohtaista. C kuvailee asiaa näin:

”niin mun mielestä se oli tosi hyvä juttu ja vaikutti kans siihen, et ehotomasti halusin tonne, et se kerto just näistä tämmösistä, ja et missä vaiheessa mennään ulos ja niinku se päivärytmi ja myös se että siellä tehdään - et se oli niinkun tosi semmonen positiivinen juttu, se oli kiva, et tuli sit sellasta tietoo sitten”

5.2 Hoidon aloituksen käytännöt English Playschoolissa vanhempien kuvailemana

5.2.1 Tutustuminen English Playschooliin

Haastatteluihin osallistuneita vanhempia pyydettiin kuvailemaan hoidon aloitukseen liittyviä käytäntöjä English Playschoolissa. Haastatelluista kaikki kertoivat käyneensä tutustumassa Playschooliin yhdessä lapsensa kanssa ennen hoidon aloitusta. Kaikkien haastateltujen vastauksista kävi ilmi, että tutustumiskäynti oli heille positiivinen ja tietoa antava kokemus.

Haastatelluista A kertoi, että tutustumiskäynnin aikana hän oli kiertänyt Playschoolin työntekijän kanssa Playschoolin. Kierroksen aikana hänelle ja lapselle oli kerrottu muun muassa Playschoolin toiminnasta ja päiväohjelmasta. A kertoi, että hän oli itse kysellyt paljon saadakseen mahdollisimman paljon tietoa. A:n mielestä päivähoitoa aloittaessa perhe tarvitsee paljon tietoa kaikesta mahdollisesta, eikä hänen mielestään Playschool olisi voinut tarjota liikaa tietoa:

”mutta kyllähän ois kelvannu kaikki mahollinen tieto mitä vaan oli saatavilla, niinkun just siinä mielessä, että mikä siinä on kaikista paras tapa alottaa, toki ninkun sekin, kaikki ne varusteet et mitä siellä niinkun pitää olla -- hyvihän se sitten meni, ei siinä mitään”

Myös B:n vastauksissa korostuu alussa saatavan tiedon määrä. B kertoi, että päivähoito oli heidän perheelleen aivan vieras asia ennen Playschooliin hakeutumista, ja

sen vuoksi moni asia oli heille epäselvää ennen hoidon aloitusta. B kertoi, että tutustumiskäynnillä vanhemmat olivat ottaneet kuvia muun muassa päiväohjelmasta ja kyselleet työntekijöiltä paljon. B:n mukaan tutustumiskäynnillä vanhemmat olivat saaneet paljon tietoa päiväkodin arjesta ja toiminnasta. B:n mukaan erityisen positiivista tutustumiskäynnillä oli ollut se, että Playschoolin opettaja, jonka ryhmässä lapsi oli aloittamassa, oli huomionut sekä vanhempia että lapsen. Opettaja oli huomionut vanhempia keskustelemalla heidän kanssaan pitkän aikaa ja lasta leikkimällä tämän kanssa.

“at the meeting we found out what’s the typical day like, of course the breakfast and calendar, singing, morning circle, and they go outside, and so on -- we took pictures at the meeting about the day routine and asked questions -- we had a long chat with the teacher, and then she played a bit with our child when we were visiting”

B kertoi, että ulkomaalaisina heidän oli vielä päivähoitoa aloittaessa vaikea hahmottaa, miten lapsi tulee pukea säiden kylmetessä. B:n mielestä oli hyvä, että myös pukeutumisesta keskusteltiin tutustumiskäynnillä:

“and it was the first time for us to know what should we wear during colder period, especially winter, we are still figuring it out -- so those things are hard for a foreigner also”

C kertoi, että hän oli saanut mielestään kaiken sillä hetkellä tarpeellisen tiedon hoidon aloituksesta tutustumiskäynnillä Playschooliin. Hänen mukaansa tutustumiskäynti oli ollut positiivinen kokemus hänen itsensä ja lastensa näkökulmasta.

Haastateltavien vastauksista on nähtävissä se, että A:lle ja B:lle hoidon aloitus oli aivan vieras asia, kun taas C:n lapset olivat jo aiemmin olleet hoidossa ja heillä oli enemmän tietoa hoidon aloituksesta. Vastauksista käy ilmi myös se, että A ja B halusivat paljon enemmän tietoa kuin C.

Kaskela ja Kekkonen (2006) ovat sitä mieltä, että lapsen aloittaessa päivähoitoa on hyvä järjestää ensin tutustumisjakso yhdessä vanhempien kanssa. Lasta voi auttaa ymmärtämään ja hallitsemaan omia tunteitaan, kun kasvattaja sanallistaa lapsen tun-

teita ja puhuu ääneen siitä, mitä nyt tapahtuu ja mitä hän näkee lapsessa tapahtuvan. Tämä ymmärrys ja sensitiivinen kasvattaja auttavat lasta kokemaan turvallisuutta, kiintymystä kasvattajaan ja asettumaan päivähoitoon. (Kaskela & Kekkonen, 2006, 43–44.)

Haastatteluihin osallistuneista kaikki kävivät tutustumassa lapsensa kanssa päivähoitoon ennen hoidon aloitusta ja A kertoo olleensa mukava lapsen ensimmäisinä päivinä jonkin aikaa. Voidaan siis ajatella, että haastatteluihin osallistuneiden hoidon aloitus noudatti päivähoidon aloituksen hyviä käytäntöjä tutustumisjakson ja aloituskeskustelun osalta.

5.2.2 Lapsen ensimmäiset päivät päivähoidossa Playschoolissa

Haastatelluista kaikki kertoivat lapsensa aloittaneen hoidon lyhemmällä päivällä, jotta lapsen olisi helpompaa sopeutua päiväkotiin ja uusiin aikuisiin. Tutkimukseen osallistuneet vanhemmat kuvailivat lapsensa ensimmäisiä päiviä hoidossa eri tavoin. A kertoi olleensa huojentunut, kun hänen lapsensa hoidon aloitus oli sujunut niin hyvin. A kertoi jännittäneensä hoidon aloitusta kovasti etukäteen.

”et mä olin niin huojentunut kun se niin viihtyi siellä eikä hän oo ikinä sanonut että hän ei halua lähteä kouluun tai mitään että päinvastoin, ninku hankala ollu saada sitä pois sieltä tai että pitää vapaapäivää tai muuta”

C kertoi, että hänen lapsensa ensimmäiset päivät menivät todella hyvin. C:n mukaan hänen lapsellaan oli aluksi haasteita englannin kielen ymmärtämisen vuoksi, mutta C:n mukaan se on täysin ymmärrettävää hoidon alussa. C kertoi hoidon alun sujuneen kaiken kaikkiaan hyvin.

”mutta niinkun sehän nyt oli ihan selvä asia, että alkuun se ei niin ymmärrä - ei siihen (aloitukseen) mitään ongelmia oo kyllä liittynyt”

B kuvasi lapsensa hoidon aloitusta ja lapsen ensimmäisiä päiviä hoidossa tunteita herättäväksi ilmiöksi ja suureksi muutokseksi perheen arjessa. B kertoi, että vanhemmilta hoidon aloitus oli vaatinut sopeutumista uuteen kokemukseen. Lapsen siirtyminen päivähoitoon oli B:n mielestä suuri muutos koko perheelle siksi, että

aiemmin he olivat olleet aina yhdessä. B kuvailee, että hän näkee lapsensa hoidossa eri tavalla kuin ennen, kun lapsi on uusien aikuisten parissa.

“our daughter is now with different adults, the past three years, we were always together - now we see her differently, with different adults”

Kaskelan ja Kekkosen (2006) mukaan lapsen tapa käyttäytyä ja toimia on erilaista kotona ja päivähoitossa. Lapsen kokemusten ja tarinoiden kuulemisella, tallentamisella ja välittämisellä vanhemmat kotona ja kasvattajat päiväkodissa voivat muodostaa syvemmän ja laajemman kuvan lapsesta eri kasvuympäristöissä. Vanhemman on hyvä ymmärtää, että hänen kokemuksensa lapsestaan on yksi puoli lapsen persoonallisuutta ja elämäkokonaisuutta. Vanhempien kertomukset lapsesta taas laajentavat työntekijän ymmärrystä lapsen toimimisesta kodissa. (Kaskela & Kekkonen, 2006, 24–25.)

B kertoi, että ensimmäisten hoitopäivien aikana hänen lapsensa oli itkenyt kovasti ja kaivannut vanhempiaan. Muutaman päivän kuluttua vanhemmat olivat kuitenkin saaneet tietää, että heidän lapsensa pärjää hoidossa hyvin ja vanhemmat lakkasivat murehtimista. B pohtii, että ajan mittaan vanhemmat alkoivat luottaa Playschoolin opettajiin ja heidän kokemukseensa lasten hoidosta ja kasvatuksesta. B:n mukaan onkin hyvä, että vanhemmat saavat päivittäin palautetta lapsensa hoitopäivän kulusta:

“the good thing is that they always provide feedback of the day, when we pick up, like she cried today, she didn’t get sleep, she’s happy, everything was fine - so we always get the feedback”

C kertoi, että hän toivoisi enemmänkin vuoropuhelua Playschoolin henkilöstön kanssa. C:n mukaan aivan hoidon alussa hän oli saanut palautetta lapsen päivästä enemmän, mutta hän kaipaa sitä edelleen. C:n mukaan hän saa päivittäin tietoa siitä, mitä lapsen päiväohjelmaan on sisältynyt, mutta hän haluaisi mielellään tietää vielä enemmänkin.

”et kyllä sitä avataan minkälaista on, tai jos on jotain sellasta erityistä ollu - et niistä toki mahollisimman paljon haluais tietää, sen päivän kuluista”

Myös A kertoi saavansa tietoa lapsensa päivän kulusta päivittäin. A haluaisi kuitenkin tietää tarkemmin lapsensa käyttäytymisestä päivän aikana. A kertoi, että häntä kiinnostaa oman lapsensa käyttäytyminen Playschoolissa, koska arvelee lapsen käyttäytyvän hoidossa hiukan eri tavalla kuin kotona tutussa ympäristössä:

”paljonhan ne kertoo aina kun tulee hakemaan, et mitä on tehny ja et ihan ninku sillain kiva, et ihan kiva tietää, et se on varmaan ihan erilainen siellä kun kotona - ehkä enemmänkin vois ninkun kertoo siitä lapsen käyttäytymisestä, eikä aina vaan että mitä on tehty”

Kaskelan ja Kekkonen (2006) mukaan lapsen päivittäistä siirtymistä kodista päivähoidon ja päivähoidosta kotiin helpottaa vanhempien ja kasvattajien säännöllinen vuoropuhelu. Lapsi tarvitsee aikuisten vuoropuhelua kasvatustilanteissa koettujen ja elettyjen ajatusten, kokemusten, tarinoiden ja tunteiden välittämiseksi. Keskusteluissa, joissa yhdistyy kasvattajien asiantuntemus ja vanhempien oma tietämys ja tuntemus lapsestaan, toteutuu lapsen tarve jakaa päivittäiset kokemuksensa ja tarinansa. (Kaskela & Kekkonen, 2006, 24–25.) Haastatteluista kävi ilmi, että kaikki tutkimukseen osallistuneet perheet saivat palautetta lapsena päivästä Playschoolin työntekijöiltä. Haastatteluista ei ilmennyt, onko vuoropuhelu vanhempien ja kasvattajien välillä yhtä monipuolista ja syvällistä, kuin mitä Kaskela ja Kekkonen (2006) kuvailevat edellä.

Haastatteluun osallistuneet vanhemmat kertoivat, että hoidon aloituksessa erityisen hyvää oli ollut Playschoolin työntekijöiden toiminta. C:n mielestä Playschoolissa oli mietitty tarkkaan uusien lasten aloitusta koskevat asiat, jotta hoito alkaisi sujuvasti. B kuvaili ilmapiiriä ja vastaanottoa ensimmäisinä päivinä Playschoolissa lämpimäksi ja kaikki olivat ystävällisiä ja toivottivat heidät tervetulleiksi:

”of course the welcoming, friendly style, It was a very good and warm experience”

A kertoi, että hoidon alussa erityisesti hänen lapsensa ryhmän opettajan toiminta oli erityisen hyvää. Hän kuvaili opettajan ottaneen tilanteen sekä vanhemman ja lapsen hyvin haltuun. A kertoi, että hänelle välittyi tunne siitä, että henkilökunta on osaavaa ja että heillä on kokemusta lasten hoidon aloituksesta. Tämän tunteen myötä A:lle tuli luottavainen olo jättää lapsensa Playschooliin:

”et tuli sellanen olo et kyll ne tietää, et niillä on se kokemus kuitenkin parempi kun itellä et miten se pitää mennä ja alottaa ja ite oli vaan just niin epävarma siinä -- tosiaan kaikki meni niin hyvin ja sillain itelläkin luottavainen olo et ihan ok oli jättää oma lapsi vieraalle sinne, ja ninkun luottaa se vastuu ninkun sinne”

5.2.3 Vanhempien kehitysehdotuksia

Opinnäytetyöhön osallistuneista vanhemmista kahdella oli kehitysehdotuksia hoidon aloitukseen liittyviin käytäntöihin English Playschoolissa. Haastatelluista A toivoisi, että Playschoolin henkilökunta pyytäisi vanhempia tutustumaan Playschoolin toimintaan, kun lapsi on ollut hoidossa jonkin aikaa. A:n mielestä olisi hyvä, että vanhemmat voisivat tutustua ryhmän muihin lapsiin, jotka ovat tärkeä osa oman lapsen arkea hoidossa. A olisi toivonut hoidon aloituksessa, että myös muut Playschoolin työntekijät olisivat tulleet esittäytymään, koska myös he työskentelevät läheisesti A:n lapsen kanssa. B kertoi, että hänen mielestään hoidon aloitus sujui heidän perheensä kohdalla niin hyvin, ettei hänellä ole mitään kehitysehdotuksia.

C toivoisi, että hoidon alussa pidettäisiin varhaiskasvatussuunnitelma-keskustelun kaltainen aloituskeskustelu, jossa vanhemmilla olisi mahdollista kertoa lapsestaan ja jossa aikuiset voisivat keskenään sopia lapsen kasvatukseen liittyvistä asioista. C:n mielestä tällainen keskustelu kannattaisi pitää jo ennen varsinaista vasu-keskustelua.

”et ehkä silleen et ois ne omat tärkeimmät havainnot tai tämmöset lapsista ja niiden luonteista ois voinut kertoa et ninku tavallaan alusta asti ne ois tienny sitten - niinkun sellanen lyhyt lähtökeskustelu”

Haastateltavien A ja C ehdottamat kehitysehdotukset voisivat toteutuessaan olla hyviä aloituskäytäntöjä English Playschoolin toiminnassa. A:n ehdottama vanhempien

vierailu lapsiryhmissä ja tutustuminen muihin lapsiin voisi syventää vanhempien tietämystä Playschoolin arjesta ja toiminnasta. C:n ehdottama lähtökeskustelu taas syventäisi Playschoolin henkilöstön tietämystä aloittavan lapsen luonteesta, perheestä ja vanhempien kasvatustoiveista. Tämän tietämyksen syventäminen auttaisi myös kasvatuskumppanuuden toteutumisessa, josta kerrotaan tarkemmin kappaleessa 5.4.

5.3 Kasvatuskumppanuuden näkyminen hoidon aloituksessa vanhempien kuvailemana

5.3.1 Kasvatuskumppanuus hoidon aloituksessa

Haastatteluista kävi ilmi, että termi kasvatuskumppanuus oli vieras kaikille haastatteluihin osallistuneille. Haastattelutilanteessa tutkija kertoi haastateltaville lyhyen kuvauksen kasvatuskumppanuudesta. Tämän jälkeen haastateltavat kertoivat, että tämän kaltaista toimintaa oli kyllä ollut Playschoolin arjessa, mutta he eivät olleet tienneet siitä käytettävän kyseistä termiä.

Haastateltava A kertoi, että hänen on vaikeaa arvioida kasvatuskumppanuuden toteutumista, koska käsite on hänelle niin vieras. A kertoo saaneensa paljon palautetta lapsestaan ja toivoo, että saisi paljon palautetta aina kun vain on mahdollista.

”niin, en mä oikeestaan osaa siihen sanoo nyt kummemmin mitään, se on tosiaan ehkä vähän vieras asia itelle, et mitä se tarkoittaa -- mut se et mahollisimman paljon tietoo kaikesta”

Haastateltava B kuvaili kasvatuskumppanuutta erilaiseksi lähestymistavaksi päivähoidon henkilöstön ja vanhempien yhteistyöhön, kuin mitä muissa maissa yleensä on. Hänen mielestään kasvatuskumppanuus on hyvä toimintamalli, koska siinä sekä vanhemmat että henkilökunta saavat palautetta toisiltaan. B pohti, että Suomessa kasvatuskumppanuus on luonteva toimintatapa, jonka hän toivoisi olevan myös ulkomaa-laisten vanhempien tiedossa.

”I think it is a different approach because in many societies there’s not much interaction between the teachers and the parents, it’s a good system, we like that we get feedback and they also ask us what to do -- I think parents need feedback and teachers also need feedback -- I see it

as a healthy relationship between the parents and teachers, and I hope that that kind of relationship would be clear among foreign parents because here it may feel like natural thing in your society"

Haastattelussa B kertoi eräästä tilanteesta Playschoolissa, jossa kasvatuskumppanuus oli hänen mielestään toteutunut erityisen hyvin. Tilanteessa hänen lapsensa ei olisi halunnut jäädä Playschooliin vaan oli tarrannut kiinni B:hen. B kertoi, että Playschoolin opettaja oli tullut auttamaan ja kantanut lapsen pois B:n luota. B kertoo tilanteen olleen hänelle erittäin tunteikas, koska hän oli kokenut lapsensa vaikuttaneen avuttomalta tilanteessa. B koki, että tilanteessa Playschoolin työntekijät olivat käyttäytyneet avuliaasti ja tukien.

"one time my child didn't want to stay and she was grasping me, but then the teachers helped, one of them carried her -it is very emotional for a parent, you feel that she is somehow helpless -- the teachers were very helpful and supportive"

B kuvailee tässä esimerkissä tunteikkaasti sitä muutosta, jonka lapsen päivähoidon aloitus on B:n perheen arkeen tuonut. B näki tilanteessa lapsensa avuttomana ja B tarvitsi Playschoolin henkilökunnan apua tilanteeseen. Myös Värtö (2014) toteaa, että lapsen hoidon aloitus on suuri elämänmuutos koko perheelle. Ensimmäistä kertaa lapsi on erossa vanhemmistaan pidemmän ajan kerrallaan, säännöllisesti. (Värtö, 2014, 10.)

C kertoi, että hän ei huomannut kasvatuskumppanuuden toteutumista hoidon aloituksessa minkään erityisen toimenpiteen kautta. C kertoi, että hän olisi toivonut hoidon alussa keskustelua, jossa olisi voitu sopia lapsen kasvatuksesta ja jossa hän vanhempana olisi voinut kertoa lapsestaan.

"no se just että ei ollu mitään tällasta et aluks ois vähän kertonu lapsista ja sellaset omat mitkä haluaa et otetaan huomioon siellä siinä kasvatuksessa, et ois ihan niinkun käyty kasvotusten ne läpi"

C:n mukaan usein lapsia haettaessa ulkoa, on töissä enää vain Playschoolin toisen ryhmän työntekijöitä. Nämä työntekijät eivät välttämättä tiedä hänen lapsensa päivästä niin paljon, kuin oman ryhmän työntekijä olisi tiennyt. C toivoisi, että tähän kiinnitettäisiin huomiota Playschoolissa.

”ja sit toki se et kun siin on aina hässäkkä kun hakee ne lapset sieltä, et kysyy monesti miten on päivä menny, niin siin on monesti vaan toisen ryhmän ohjaaja eikä se tiedä yhtään miten toisella on menny, et aina vaan no mä en osaa sanoo siitä mitään, niin, kylhän ne varmaan yrittää mut sille ei voi sit mitään -- tietää ehkä mitä ne on tehny ryhmässä sinä päivänä, mut ei yhtään sitä että, et sit jää varmaan monet asiat iteltä ninku tietämättä, koska ei tiä koskaan sen toisen ryhmän, et jotenkin et tietäs se keltä ne haetaan myös sen toisen ryhmän kuulumisista niin se ois mun mielestä hyvä”

5.3.2 Varhaiskasvatussuunnitelma-keskustelu

Vähintään kerran vuodessa vanhempien ja päiväkodin henkilöstön tulee pitää lapselle varhaiskasvatussuunnitelma-keskustelu (vasu-keskustelu), jossa sovitaan yhteinen linja lapsen varhaiskasvatuksesta. Näissä keskusteluissa kumppanuussuhde joko syventyy tai estyy. Myönteinen ja kannustava ilmapiiri keskustelun aikana on äärimmäisen tärkeää. Mahdollinen henkilökunnalle herännyt huoli lapseen liittyen tulee kertoa vanhemmille mahdollisimman ajoissa, ja aina perustuen henkilöstön havaintoihin. (Kaskela & Kekkonen, 2006, 45–46.)

Haastatteluun osallistuneista vain C:n lapselle oli jo pidetty ensimmäinen varhaiskasvatussuunnitelma-keskustelu. A kertoi, ettei ole varma onko varhaiskasvatussuunnitelma-keskustelun järjestämisestä mainittu hänelle kertaakaan. B:n mukaan hänelle on mainittu, että tämän kaltainen tapaaminen tullaan järjestämään.

C:n mukaan hänen kokemuksensa varhaiskasvatussuunnitelma-keskustelusta oli positiivinen. C kertoi, että keskustelussa käytiin läpi periaatteita ja arvoja lapsen kasvatukseen liittyen. Keskustelussa C ja Playschoolin työntekijä olivat yhdessä pohtineet, miten tiettyjä kasvatustilanteita C:n lapsen kohdalla olisi hyvä toteuttaa.

”hyvin käytiin ne sellaset periaatteet ja arvot läpi, se oli ninkun samoilla linjoilla, puhuttiin jostain ihan erityisistä tilanteista mitä tulee siellä, niin miten mää toivoisin et niissä käyttäytyään, kirjattiin ne sinne”

C koki rauhoittavana Playschoolin työntekijän näkemyksen siitä, että C:n lapsi kehittyy samoin kuin muut ikäisensä lapset.

”ja just se et jos oli joku huoli, niin se sano et ei ollu niinkun mitään, mikä poikkeis sen ikäluokasta, nin sitä tavallaan sellastakin oli mun mielestä tosi hyvä et sai sit sitä palautetta et, se kuitenkin on niinkun ihan samanlainen kun ne muut, et jos mä oon ollu huolissani jostain asiasta, niin se ei ninkun näy siellä millään lailla, et se oli kyllä tosi hyvä”

C kertoi, että keskustelusta hänelle jäi tunne siitä, että varhaiskasvatussuunnitelmassa sovituista asioista pitävät kiinni sekä hän että Playschoolin henkilökunta.

”ja musta tuntu et se niinku ihan tosissaan mielti sitä ja mul on se luotto et ne meneekin ne asiat nyt näin niinkun me sovittiin, että kyllä se siellä ainakin nyt hyvin käytiin”

5.3.3 Vanhempien kehitysehdotukset kasvatuskumppanuuden toteuttamiseen

Opinnäytetyöhön osallistuneet vanhemmat esittivät joitain ehdotuksia kasvatuskumppanuuden toteuttamiseen hoidon aloituksessa Jyväskylän English Playschoolissa. Haastatelluista A kertoi, että hänen mielestään olisi hyvä saada mahdollisimman paljon tietoa lapsesta, tämän päivän kulusta hoidossa sekä etenkin lapsen käyttäytymisestä.

”mut se tietysti et informaatiota mahollisimman paljon kaikesta, tai just että mitenkä oma lapsi siellä käyttäytyy -- paljonhan ne kertoo aina kun tulee hakemaan, et mitä on tehny-- ehkä enemmänkin vois ninkun kertoo siitä lapsen käyttäytymisestä, eikä aina vaan että mitä on tehty”

B:n kehitysehdotukset liittyivät enemmän vanhempien tietämyksen lisäämiseen sekä vanhempien asenteisiin, kuin Playschoolin toimintaan. B kertoi haastattelussa, että hänen mielestään sekä Playschoolin työntekijöiden että vanhempien tulee alusta asti

olla tietoisia kasvatuskumppanuudesta. B:n mielestä kasvatuskumppanuus perustuu vuorovaikutukseen ja palautteeseen ja hänen mielestään vanhempien ja työntekijöiden tulee rohkeasti kertoa omia ajatuksiaan.

“I mean this kind of system works on the amount of feedback and communication, so don’t be shy about what you have to say”

C kertoi haastattelussa, että Playschool voisi kehittää kasvatuskumppanuuden toteutumista järjestämällä alkukeskustelun lapsen asioista hoidon alkaessa. C:n mukaan varhaiskasvatussuunnitelma-keskustelua tehdessä lapsen hoidon aloituksesta on yleensä kulunut jo pitkä aika. C:n mukaan varhaiskasvatussuunnitelma-keskustelussa voitaisiin palata alkukeskustelussa sovittuihin asioihin ja mahdollisesti tarkentaa niitä.

“no se alkukeskustelu ois semmonen, just et kirjataan ne, ja esimerkiks kirjataan, ja sit siinä ois hyvä ninkun vasussakin palata siihen, et ei siinä vasussa tavallaan lähettäs puhtaalta pöydältä, kun lapset on siellä jo ollu aika kauan ni”

6 Pohdinta

6.1 Keskeiset tutkimustulokset

Opinnäytetyössä esitellään neljä (4) hyvää käytäntöä päivähoiton aloitukseen liittyen. Käytännöt ovat tutustumiskäynti perheen kotiin, omahoitajuus, aloituskeskustelu ja tutustumisjakso. Näistä käytännöistä Jyväskylän English Playschoolissa vanhempien kuvailun mukaan toteutuu aloituskeskustelu joiltain osin ja tutustumisjakso. Opinnäytetyön tuloksista ei ilmennyt, että Playschoolin aloituskäytäntöihin kuuluisi omahoitaja-käytäntö tai tutustumiskäynti perheen kotiin. Opinnäytetyössä selvisi, että vanhemmat ovat tyytyväisiä Playschoolissa järjestettävään tutustumisjaksoon. Vanhemmat kokivat, että tutustumisjakso Playschooliin oli positiivinen ja antoi heille paljon tietoa. Tuloksista tuli ilmi, että yksi haastateltavista toivoisi, että vanhemmilla olisi mahdollisuus tutustua lähemmin Playschoolin toimintaan ja siellä hoidossa oleviin lapsiin myös sen jälkeen, kun lapsi on aloittanut hoidossa.

Tulosten mukaan yksi vanhemmista toivoi, että heille olisi järjestetty monipuolisempi ja tarkempi aloituskeskustelu. Vanhemman mielestä olisi tärkeää käydä tarkemmin läpi lapseen liittyviä asioita, kuin mitä hänen kohdallaan oli tehty. Tryykin (2014) mukaan aloituskeskustelussa päivähoidon henkilöstön tulisi tutustua lapseen ja tämän perheeseen. Keskustelussa tulisi myös sopia lapsen kasvatuskäytännöistä, jakaa lapseen liittyvää tietoa ja aloittaa suhteen rakentaminen perheen ja päivähoidon välille. (Tryyki, 2014, 27.)

Toteutuessaan nämä vanhempien ehdottamat käytännöt olisivat hyvä lisä English Playschoolin aloituskäytäntöihin. Näiden ehdotusten toteutuessa vanhempien tietämys Playschoolin toiminnasta ja arjesta syventyisi. Playschoolin henkilöstön tietämys aloittavan lapsen perheestä, luonteesta ja vanhempien toiveista kasvatukselle syventyisi tarkemman aloituskeskustelun myötä.

Kasvatuskumppanuuden toteutuminen hoidon aloituksessa oli vanhemmille vaikeasti määriteltävä asia, koska kaikille haastateltaville kasvatuskumppanuuden käsite oli vieras. Tuloksista kävi ilmi, että kasvatuskumppanuus toteutuu päivittäin keskusteluissa vanhempien ja Playschoolin työntekijöiden välillä. Haastatelluista kaikki toivoivat paljon palautetta lapsen päivästä ja käyttäytymisestä hoitopäivän aikana.

Tuloksista selvisi, että vain yksi haastatteluun osallistuneista oli haastattelun ajankohdana ollut lapsensa varhaiskasvatussuunnitelma-keskustelussa. Opinnäytetyön haastattelut toteutettiin noin kaksi kuukautta haastateltavien hoidon aloituksen jälkeen. Mitä luultavimmin kahden muun haastatteluun osallistuneen vanhemman varhaiskasvatussuunnitelma-keskustelut järjestettiin haastattelujen jälkeen.

Varhaiskasvatussuunnitelma-keskustelussa ollut vanhempi kertoi, että varhaiskasvatussuunnitelma-keskustelussa oli käyty positiivisessa hengessä läpi lapsen kasvatukseen liittyviä arvoja ja periaatteita. Tulosten mukaan vanhemmalle jäi keskustelun jälkeen tunne, että yhdessä sovituista asioista pidetään kiinni.

Tuloksista kävi ilmi, että kaksi vanhemmista halusivat kehittää kasvatuskumppanuuden toteutumista Playschoolin toiminnan osalta. Tulosten mukaan yksi vanhemmista koki, että hän haluaisi saada vielä sen hetkistä enemmän tietoa lapsensa päivästä ja käyttäytymisestä Playschoolissa. Vanhemman mielestä tämä tiedon määrän

lisääntyminen auttaisi osaltaan kasvatuskumppanuuden toteutumisessa Playschoolissa. Tuloksista selvisi, että yksi vanhemmista koki aloituskeskustelun parantavan kasvatuskumppanuuden toteutumista Playschoolissa.

Värtö (2014) tuo omassa opinnäytetyössään esille, että päiväkodin henkilökunnan ammattitaito auttoi lapsen sopeutumista päivähoidon aloituksessa (Värtö, 2014, 26). Tekemässäni opinnäytetyössä selvisi, että Playschoolin työntekijöiden ammattitaito oli avuksi lasten hoidon aloituksessa. Tämän opinnäytetyön tulosten mukaan Playschoolissa oli mietitty tarkkaan hoidon aloitukseen liittyvät asiat, jotta hoidon aloitus olisi sujuvaa. Tuloksista selvisi, että henkilökunta oli välittänyt vanhemmalle tunteen osaamisesta ja kokemuksesta lasten hoidon aloituksesta. Tältä osin tämän opinnäytetyön tulos on sama kuin Värtön opinnäytetyössä.

Tryykin (2014) opinnäytetyössä kävi ilmi, että opinnäytetyöhön osallistuneet vanhemmat olivat tyytymättömiä Kellomäen päiväkodissa käytössä olleiden aloituskäytänteiden riittävyyteen ja sisältöön. Vanhemmat olisivat toivoneet laajempaa tutustumista päiväkotiin ja sen toimintaan. Tekemässäni opinnäytetyössä selvisi, että haastatteluihin osallistuneet vanhemmat olivat tyytyväisiä Playschoolin aloituskäytäntöihin. Yksi vanhemmista olisi toivonut tarkempaa tutustumista Playschoolin toimintaan. Tyykin (2014) opinnäytetyön tulosten mukaan vanhempien mielestä työntekijät eivät huomioineet lasta riittävästi hoidon aloituksessa. Tekemässäni opinnäytetyössä haastatteluista ei käynyt ilmi, että vanhemmat olisivat kokeneet Tyykin kuvailemaa kohtelua English Playschoolissa.

6.2 Tutkimuksen eettisyys ja luotettavuus

Opinnäytetyö on toteutettu Jyväskylän ammattikorkeakoulun raportointiohjeiden mukaan, jotta työn kirjoitus olisi selkeää ja lähdemerkinnät toteutettu ohjeiden mukaan. Työn luotettavuutta lisää se, että lähdemerkintöjen eli tekstiviitteiden sekä lähdeluettelon teossa on noudatettu tarkkuutta. Näillä menettelytavoilla työ kokonaisuutena, ulkoasua ja sisältöä myöten, saa aikaan luotettavuutta.

Opinnäytetyössä on valtaosin käytetty ajantasaista, viimeisen 10 vuoden aikana tuotettua lähdeaineistoa. Tämä on yksi merkki opinnäytetyön luotettavuudesta. Käyte-

tyistä lähteistä Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet vuodelta 2005 on tähän huomioon nähden vanhentunutta tietoa. Vuoden 2005 Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet on otettu opinnäytetyöhön mukaan kasvatuskumppanuus-näkökulman vuoksi. Uudessa Varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa vuodelta 2016 kasvatuskumppanuuteen viitataan termillä huoltajien kanssa tehtävä yhteistyö.

Opinnäytetyö on pyritty tekemään huolellisesti ja tarkasti tutkimuksen luotettavuuden takaamiseksi. Haastateltavien henkilöllisyys ei ole tullut ulkopuolisten tietoon missään tutkimuksen vaiheessa, ainoastaan Playschoolin johtaja tietää, ketkä vanhemmista ovat tutkimuksessa mukana. Haastattelut, suostumuslomakkeet ja infokirjeet hävitetään tutkimuksen valmistuttua asianmukaisesti. Tutkimuksessa on noudatettu rehellisyyttä, tarkkuutta ja yleistä huolellisuutta kaikissa tutkimuksen vaiheissa. Tutkimuseettisen neuvottelukunnan mukaan nämä ovat merkkejä hyvistä tieteellisistä käytännöistä. (Tutkimuseettinen neuvottelukunta, N.d.).

Englanninkielisen haastattelun vastaukset on vapaasti suomennettu tulosten analysointia varten. Vapaasti suomennettaessa vastauksiin on saattanut siirtyä opinnäytetyön tekijän omia tulkintoja. Tekijä on pyrkinyt mahdollisimman neutraaliin ja eettiseen tyyliin tuloksia analysoidessaan. Haastattelun vastaukset on kuitenkin liitetty opinnäytetyöhön alkuperäisellä kielellä.

Haastateltavat valikoituivat tutkimukseen Playschoolin johtajan kautta. Tätä voidaan pitää tutkimuksen luotettavuutta heikentävänä yksityiskohtana. Opinnäytetyöhön osallistui vain kolme asiakasperhettä. Opinnäytetyön tulosten toistettavuuden ja yleistettävyyden kannalta määrä on hyvin vähäinen. Opinnäytetyön luotettavuuden lisäämiseksi olisi ollut kannattavaa toteuttaa English Playschoolin useammille asiakasperheille kysely-tutkimus. Kyselyn tulokset yhdistettynä haastatteluihin olisivat tuoneet yhdessä laajemman ja monipuolisemman kuvan siitä, miten vanhemmat kuvailevat päivähoiton aloitusta. Opinnäytetyöstä saatua tulosta voidaan käyttää arvioidessa juuri Jyväskylän English Playschoolin toimintaa, mutta tulosta ei voida suoraan yleistää muihin Playschooleihin tai päiväkoteihin.

Lähteet

English Playschool/Preschool. N.d. Viitattu 27.3.2018.

<http://intlång.fi/playschool.html>

Halme, K., Vataja, A. 2011. Monikulttuurinen varhaiskasvatus ja esiopetus. Hämeenlinna: Tammi.

Heinonen, S., Kovanen, A. 2013. ”Sen naamasta näkyy, että hyvin viihtyy” Lapsen päivähoiton aloitus isien näkökulmasta. Pro gradu -tutkielma. Kasvatustieteiden laitos. Jyväskylän yliopisto. Viitattu 28.3.2018.

<https://jyx.jyu.fi/dspace/bitstream/handle/123456789/42445/URN%3aNBN%3afi%3ajyu-201311122563.pdf?sequence=1>

Hiltunen, L. N.d. Graduaineiston analysointi. Jyväskylän yliopisto. Diasarja. Viitattu 27.3.2018.

http://www.mit.jyu.fi/OPE/kurssit/Graduryhma/PDFt/aineiston_analysointi2.pdf

Hirsjärvi, S., Hurme, H. 2009. Tutkimushaastattelu. Teemahaastattelun teoria ja käytäntö. Helsinki: Yliopistopaino.

Hirsjärvi, S., Remes, P. & Sajavaara, P. 2009. Tutki ja kirjoita. 15. painos. Helsinki: Tammi.

Kananen, J. 2008. Kvali. Kvalitatiivisen tutkimuksen teoria ja käytänteet. Jyväskylän yliopistopaino.

Kaskela, M., Kekkonen, M. 2006. Kasvatuskumppanuus kannattelee lasta. 6. painos. Jyväskylä. Bookwell Oy.

Koski, T. 2012. Kasvatuskumppanuus – myytti vai todellinen yhteistyömalli. Pro gradu -tutkielma. Kasvatustiede. Kajaanin opettajankoulutusyksikkö. Viitattu 31.3.2018.

<http://jultika.oulu.fi/files/nbnfioulu-201212041091.pdf>

Kurtti, J. 2012. Vanhempien kokemuksia pienen lapsen päivähoiton aloituksesta. Opinnäytetyö. Sosiaalialan koulutusohjelma. Oulun diakonia ammattikorkeakoulu.

Viitattu 31.3.2018. https://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/39564/Oulu_Kurtti_2012.pdf?sequence=1

Lammi, T. 2012. Kielen oppimisen jano. Kielikylpy varhaiskasvatuksessa. Opinnäytetyö. Sosiaalialan koulutusohjelma. Seinäjoen ammattikorkeakoulu. Viitattu 31.3.2018.

https://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/45918/Lammi_Tiina.pdf?sequence=1&isAllowed=y

Lamminaho, R. 2008. Lastentarhanopettajien käsityksiä varhaiskasvatuskeskustelusta ammatillisena keskusteluna. Pro gradu -tutkielma. Kasvatustieteiden tiedekunta.

Tampereen yliopisto. Viitattu 31.3.2018. <https://tampub.uta.fi/bitstream/handle/10024/79324/gradu02671.pdf?sequence=1&isAllowed=y>

Meriläinen, M., Seikkula-Leino, J. 2010. Kielikylpy ja vieraskielinen opetus. Viitattu 31.3.2018. http://www.edu.fi/yleissivistava_koulutus/teemat/kielikylpy_ja_vieras-kielinen_opetus

Ohjaajan opas, Väestöliitto. Viitattu 28.3.2018. http://www.vaesto-liitto.fi/@Bin/1808526/Luku_8_OhjaajanOpas3+P%C3%A4iv%C3%A4hoito.pdf

Oja, Elina. 2015. Kolme kulmaa kasvatuskumppanuuteen. Narratiivinen tutkimus lapsen kroonisen sairauden vaikutuksesta kasvatuskumppanuuteen. Pro gradu – tutkielma. Kasvatustieteiden yksikkö. Tampereen yliopisto. Viitattu 31.3.2018. <https://tampub.uta.fi/bitstream/handle/10024/97066/GRADU-1431435236.pdf?sequence=1&isAllowed=y>

Pernaa, M. 2014. Monikulttuurisuus on arkea varhaiskasvatuksessa. Tesso, Sosiaali- ja terveystieteiden aikakauslehti. Viitattu 27.3.2018. <https://tesso.fi/artikkeli/monikulttuurisuus-arkea-varhaiskasvatuksessa>

Salovaara, S. 2008. Kasvatuskumppanuutta ja jaettua asiantuntijuutta. Lastentarhanopettajien käsityksiä vanhempien asiantuntijuudesta. Pro gradu – tutkielma. Kasvatustieteiden tiedekunta. Tampereen yliopisto. Viitattu 31.3.2018. <https://tampub.uta.fi/bitstream/handle/10024/78830/gradu02397.pdf?sequence=1&isAllowed=y>

Sarajärvi, A., Tuomi, J. 2018. Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi. EU. Kustannusosakeyhtiö Tammi.

Seitamaa-Hakkarainen, P. N.d. Kvalitatiivinen sisällönanalyysi. Viitattu 28.3.2018. <https://metodix.wordpress.com/2014/05/19/seitamaa-hakkarainen-kvalitatiivinen-sisallon-analyysi/>

Tryyki, I. 2014. Päivähoidon ja vanhempien yhteistyö pienen lapsen päivähoidon aloitusta tukemassa. Vanhempien kokemuksia päivähoidon aloituskäytännöistä kasvatuskumppanuuden muodostumisen näkökulmasta. Opinnäytetyö. Sosiaalialan koulutusohjelma. Lapin ammattikorkeakoulu. Viitattu 26.3.2018. https://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/113432/Opinnaytetyo_Tryyki_Ilona.pdf?sequence=1&isAllowed=y

Tutkimuseettinen neuvottelukunta. N.d. Hyvä tieteellinen käytäntö. Viitattu 28.3.2018. <http://www.tenk.fi/fi/hyva-tieteellinen-kaytanto>

Varhaiskasvatustilaki. 36/1973. Viitattu 31.3.2017. <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1973/19730036>

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet. 2005. Stakes; Sosiaali- ja terveystieteiden tutkimus- ja kehittämiskeskus. Viitattu 31.3.2018. https://www.julkari.fi/bitstream/handle/10024/77129/Varhaiskasvatussuunnitelman_perusteet.pdf

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet. 2016. Opetushallitus. Viitattu 27.3.2018. http://www.oph.fi/download/179349_varhaiskasvatussuunnitelman_perusteet_2016.pdf

Värtö, M. 2014. Pehmeästi päivähoidon – Vanhempien kokemuksia alle 3-vuotiaan lapsensa päivähoidon aloituksesta Lemminkäisten kunnan päiväkodeissa. Opinnäytetyö.

Sosiaalialan koulutusohjelma. Kymenlaakson ammattikorkeakoulu. Viitattu 26.3.2018.

https://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/82034/varto_minna.pdf.pdf?sequence=1&isAllowed=y

Viita, M. 2013. Kasvatuskumppanuuden merkitys vaasalaisissa päiväkodeissa: kokemuksia päiväkodin henkilökunnan näkökulmasta. Opinnäytetyö. Sosiaali- ja terveysalan koulutusohjelma. Vaasan ammattikorkeakoulu. Viitattu 29.3.2018.

<http://urn.fi/URN:NBN:fi:amk-2013060613225>

Liitteet

Liite 1. Infokirje haastateltaville suomeksi

Hei!

Opiskelen Jyväskylän ammattikorkeakoulussa sosionomiksi. Teen opinnäytetyötäni päivähoidon aloituksesta ja siitä, millaiseksi vanhemmat sitä kuvailevat Jyväskylän English Playschoolissa. Etsin kolmea perhettä osallistumaan haastatteluihin. Haastattelut toteutetaan lokakuussa ja haastattelun kesto on noin 45 minuuttia. Perheiden kanssa sovitaan, missä haastattelut tullaan pitämään.

Osallistuminen on täysin vapaaehtoista. Osallistujat voivat missä tahansa vaiheessa vetäytyä tutkimuksesta. Osallistujilta kerättyä aineistoa tullaan käyttämään ainoastaan tähän tutkimukseen ja osallistujien henkilöllisyys ei tule ilmi missään tutkimuksen vaiheessa. Osallistujat voivat ottaa yhteyttä tutkijaan jos heillä on kysymyksiä, huolia tai valitettavaa tutkimuskäytännöistä.

Ystävällisin terveisin,

Lea Ahlqvist,

p. 050 551 66 99

H8639@student.jamk.fi

Liite 2. Infokirje haastateltaville englanniksi

Hello!

I am studying at the JAMK University of Applied Sciences. I am doing my thesis about the beginning of Playschool and about how it is described by parents in Jyväskylä's English Playschool. I am looking for three families to participate for an interview. The interview should take place in October and would last for about 45 minutes. The place of the interviews will be agreed with the parents.

Participation is completely voluntary. Participants are free to withdraw anytime of the process. Information obtained from participants will be used only for this study and participants' confidentiality is guaranteed. Participants may contact the researcher if they have any question, concerns or complaints about the research procedures.

Yours sincerely,

Lea Ahlqvist,

p. 050 551 66 99

H8639@student.jamk.fi

Liite 3. Suostumus haastatteluun, suomeksi

Suostumus haastatteluun

Opinnäytetyön nimi: Miten monikulttuuriset perheet kuvailevat päivähoiton aloitusta Jyväskylän English Playschoolissa.

Haastattelua käytetään opinnäytetyössä, jossa tutkitaan päivähoiton aloitusta Jyväskylän English Playschoolissa vanhempien kuvailemana. Haastattelut litteroidaan ja käytetään tutkimuksen aineistona. Tutkimuksen päätyttyä haastattelut tuhoetaan asianmukaisesti.

Osallistuminen on vapaaehtoista. Osallistujilta kerättyä aineistoa tullaan käyttämään ainoastaan tähän tutkimukseen ja osallistujien henkilöllisyys ei tule ilmi missään tutkimuksen vaiheessa.

Suostun osallistumaan tähän tutkimukseen:

Osallistujan allekirjoitus ja nimenselvennys

Tutkijan allekirjoitus ja nimenselvennys

Aika ja paikka:

Liite 4. Suostumus haastatteluun, englanniksi

Consent form for interview

Name of thesis: Miten monikulttuuriset perheet kuvailevat päivähoiton aloitusta Jyväskylän English Playschoolissa.

The interview is used for the thesis, which researches the beginning of day care at Jyväskylä's English Playschool and how it is described by the parents. The interviews will be transcribed and used as data for the thesis. When the thesis is finished, all the interviews will be destroyed properly.

Participation is voluntary. All information obtained from participants will be used only for this study and participants' confidentiality is guaranteed.

I agree to participate in this research:

Signature and print name of the participant

Signature and print name of the researcher

Date and place:

Liite 5. Haastattelun runko suomeksi

Haastattelu

Esittelen itseni, kertaan tutkimuksen tarkoituksen ja tavoitteen, pyydän suostumuksen haastattelun nauhoittamiseen. Sopimuksen allekirjoittaminen.

TAUSTATIEDOT

Lasten lukumäärä, kansalaisuudet, koska hoito on alkanut, aiempi kokemus päivähoitosta, mistä tieto English Playschoolista, miksi hakenut juuri sinne.

HOIDON ALOITUS

Tutustuminen päivähoitoon, tiedot playschoolista ja sen käytännöistä, ensimmäiset päivät hoidossa, miten kehittäisi käytäntöjä hoidon aloituksessa.

KASVATUKUMPPANUUS

Vanhempien ja henkilöstön sitoutuminen lapsen kasvun, kehityksen ja oppimisen tukemisessa, yhdessä. Edellyttää luottamusta, kunnioittamista ja tasavertaisuutta. Vanhemmat vastuussa kasvatuksesta ja tuntevat lapsensa parhaiten, henkilökunta vastuussa kasvatuskumppanuuden ja yhteistyön luomisesta ammatillisen osaamisen kautta.

Kasvatuskumppanuus hoidon aloituksessa, vasu-keskustelut, miten kehittäisi kasvatuskumppanuuden toteutumista.

Mitä muuta haluat sanoa?

Liite 6. Haastattelun runko englanniksi

Interview

Introduce myself, the purpose of the research, permission to record the interview.

Signing the agreement.

BACKGROUND

How many children, nationalities, when did the daycare start, previous experience of daycare, information about English Playschool, why did you choose playschool.

START OF DAY-CARE

Getting to know playschool, information about playschool and it's customs, first days in playschool, developing the customs.

EARLY CHILDHOOD EDUCATION AND CARE PARTNERSHIP

A conscious commitment by parents and staff to collaborate to support child's growth, development and learning. Requires mutual trust, equality and respect. The primary responsibility of child's education is parents and they also know their child the best. The staff has responsibility over creating conditions for ECEC partnership and co-operation equally, and they have education to cover for that.

ECEC in the start of daycare, ECEC plan discussion, developing ECEC's fulfilment.

What else would you like to say?